

MINDEN FORRÁSOM BELŐLED FAKAD.

(ZSOLT 87,7)

*A év – Nagyböjt 1. vasárnapja**Gondolatok vasárnapra***NE JÁTSSZ BŰNEIDDEL!**

Egy állatszélidítőnek volt egy óriáskígyója. Huszonöt éve, amikor hozzájutott, egész kicsi volt. Mutatványainak fénypontját képezte, mikor az óriáskígyó parancsszóra különféle hajlongásokat végzett, majd a szelidítő lábára csavarodott, s mindig több gyűrűvel vette körül. Végül az ember eltűnt, csak a kígyó látszott, amint büszkén magasra tartotta a fejét, és a tapsoló közönség felé nyújtotta sziszegő nyelvét. Egyik alkalommal minden szám szépen sikerült. A kígyó mutatványa következett. Rácsavarodott parancsolójára, majd egy jajkiáltás és tompa recsegés hallatszott. Az óriáskígyó összeroppantotta szelidítőjét. Holtan szedték ki a kígyó gyűrűi közül. Huszonöt esztendeig játszott a kígyóval: már azt gondolta, hogy uralkodik rajta s a végén kitűnt, hogy a kígyó az úr.

A VASÁRNAPI OLVASMÁNYOK ELÉ

A nagyböjt a megtérés útján vezet bennünket. Az első vasárnap nemcsak bűnösségünkre figyelmeztet, hanem az új kegyelmi életre is, amelyet Jézus Krisztusban nyerhetünk el.

Ádámhoz tartozva mindent elveszítettünk: az istengyermekséget és az azzal járó fenséges jövőnket: a bűn, a halál és a kárhozat lett sorsunk. - De beigazolódott, hogy a jó erősebb a gonosznál, mert Jézus, a mi Megváltónk és Üdvözítőnk által gazdagabbak lettünk, mint voltunk az első bűn elkövetése előtt. Hogy azonban mindannak birtokába juthassunk, amit Jézus kiérdemelt számunkra, osztoznunk kell az Ő szenvedésében. (Ter 2,7-9.3,1-7a) A Szentlélek, Üdvözítőnkhez hasonlóan, bennünket is a magányba hív, hogy ott elmélkedjünk Krisztusról, felkészüljünk a harcra és hivatásunk teljesítésére. (Róm 5,12-19)

A harcot a sátánnal mindnyájunknak meg kell vívnunk. Isten győzelemre is segít bennünket, ha engedelmeskedünk parancsainak, és megőrizzuk irgalmába vetett bizalmunkat. (Mt 4,1-11)

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből (Mt 4,1-11)

Abban az időben:

A Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy a sátán megkísértse. Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. Odalépett hozzá a kísértő és így szólt: „Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré!” Jézus ezt felelte: „Írva van: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazon igével, mely Isten szájából származik.”

Ezután a szent városba vitte őt a sátán, és a templom oromzatára állította. Így szólt: „Ha Isten Fia vagy, vedd le magad! Hiszen írva van:

Angyalainak megparancsolta:

A tenyerükön hordozzanak téged, hogy kőbe ne üsd a lábadat!”

Jézus ezt válaszolta: „De az is írva van: Ne kísértsd Uradat, Istenedet!”

Végül egy igen magas hegyre vitte őt a sátán.

Megmutatta neki a világ valamennyi országát és azok gazdagságát. Azután így szólt: „Ezt mind neked adom, ha leborulsz és imádsz engem!”

Ekkor Jézus azt mondta neki: „Takarodj, sátán! Mert írva van: Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”

Erre otthagyta őt a sátán, és íme, angyalok jöttek és szolgáltak neki. Ezek az evangélium igéi.

MIÉRT KELL BÖJTÖLNÜNK? – Gál József

Nekünk miért kell böjtölnünk? Egyáltalán: mi a böjt? Önmagunk megfegyelmezése, a tisztulás, a gyász vagy a könyörgés kifejezése. Olyan cselekedet, amely kifejezi az embernek Isten iránti alázatosságát, reménységét és főleg szeretetét. Aki Isten iránti tiszteletből, hódolatból tartózkodik ételtől, italtól, házassági kapcsolattól vagy bármi más örömforrástól, az vallásos tettet visz végbe. Böjtöl. Az alkalom és az indítók sokféle. A böjt kifejezi az Istennek való önátadást, a rá való hagyatkozást, a tőle való függést. Lehet a célja: bocsánatkérés, engesztelés, testi vagy lelki előny kikönyörgése. Isten nem látszatcselekvést vár. Aki

csak azért böjtöl, hogy lássák az emberek, annak tette semmit nem ér. Az igazi böjt akkor tetszik Istennek, ha felebaráti szeretettel társul.

BARÁTKOZZUNK MEG A BÖJTTEL! – Gyökössy Endre

Úgy gondolom, félreérthetetlen ez a tanítás. Ha úgy érezzük, hogy Jézus-hiányunk van, nincs velünk az Úr, Jézus helyén üresség van a szívünk, lelkünk, lényünk mélyén: akkor böjtöljünk Jézus tanítása szerint! Imádkozunk és böjtöljünk. Valami különös, misztikus dolog ez.

Egy egyházatya, Krizosztomosz szellemes mondásként így fogalmazta meg ezt az igazságot: *Teli hassal nem lehet térdelni.* Szent Ágoston még szókimondóbban beszél — már bocsánatot kérek, de a Vallomásaiban így írja: jóllakottan és böfögve nem lehet imádkozni. Igaz! Tehát ne vegyük félvállról a böjtöt. Megvan annak a jelentősége. Amikor elveszítjük a kapcsolatot „fölfele”, ám böjtöljünk, mert valami módon térdelve, imádkozva, testünket megsanyargatva újra helyreállhat a kapcsolatunk fölfele.

Egy kétségtelen: *a böjt nem étlap kérdése.* Nem arról van szó, hogy ha húst nem eszem, de dugig lakom hallal és tésztával, akkor én böjtöltem. Nem erről van szó. A test „megsanyargatása”, a lemondás gyakorlása ezerféleképpen történhet. Mi itt a lényeg? Hogy abban utánozzuk Jézust, amit a Filippi levélben olvastunk róla: „*kiüresítette önmagát...*” (Fil 2,7). A böjt által próbáljuk „üressé tenni” bensőnket, hogy befogadhassuk az igazán lényegest: Isten Igéjét, Jézust magát.

KINEK MI A FONTOS?

Walter Raleigh, a nagy admirálist, aki Krisztus alázatos és hívő tanítványa volt, egy heves természetű fiatalember megsértette, és még párbajra is kihívta. Raleigh mint hívő katolikus nem akart párbajozni, inkább elviselte a méltatlan bánást, mely érte. Fiatal ellenfele indulatában nyilvánosan arcul köpte. Ez igazán sértő tett volt, s kísértés, hogy bosszút álljon. Raleigh pedig megtörölte az arcát, és így szólt: „Fiatalember, ha én a maga vérét és

édesanyja könnyeit olyan könnyen letörölhetném lelkiismeretemről, mint ezt a gyalázatot az arcomról, nem utasítottam volna vissza a kihívást a párbajra! Lelkem békéje azonban sokkal többet ér annál, minthogy itt a földön keressem meg igazamat, közben pedig elveszíteném lelkem üdvösségét.”

IMÁDKOZZUNK – Gyököcssy Endre

Kedves Atyánk, köszönjük, hogy emlékeztettél ma valamire bennünket - ha emberi szó által is -, amit mi már nagyon elfelejtettünk. Tudjunk helyet csinálni Neked! Helyet a testünkben, hogy ne legyen az mindig mindennel teletömve.

Kérünk Téged, Uram, hogy néha tudjunk el is hallgatni és a másokra odahallgatni; ne csak azt várjuk, hogy bennünket hallgasson meg valaki. Hadd tudjunk a másik embernek emberévé válni.

Uram, segíts abban, hogy ne adjunk tanácsot folyton és szüntelen, feleslegesen, amikor nem is kéri! Már menekülnek is tőlünk az ismerősök, ha látnak, mert mi mindig okosabbak akarunk lenni. Uram, engedd, hogy hagyjuk felnőni a másik embert, akár a maga kárán is! Ha elbukik, akkor meg add, hogy föl tudjuk emelni, de megjegyzések nélkül.

Kérünk Téged, őrizd szívünket a szüntelen megszólástól és kritikától. Hadd tudjunk így böjtölni, és hogyha kiszalad a szánkon egy keményebb szó, adj alázatot, hogy hozzá tudjuk tenni: „akárcsak én”. Mert ugyan mivel vagyunk mi különbek?

Uram, most valami nagyon nagyot kérünk: hadd merjünk olykor csöndben lenni, hiszen Te, Atyánk, a csöndben laksz és nem a lármában, nem a zűrzavarban! Nem a káoszban. A csöndben. És amikor kérünk, hadd merjünk odafigyelni a megcsendülő csöndre, a halk hangra, a lelkünk mélyén fölkínálkozó üzenetre, egy eszünkbe jutott Igére, mert Te szólsz, ha figyelünk rád!

Uram, ments meg olykor bennünket mindenféle ricsajdobozoktól, hogy kettesben lehessünk Veled, hiszen a csipkebokor is azért szólt, mert Mózes csak Veled volt és azért hallotta a hangot, mert Rád figyelt. Erre a nagy élményre kérünk, készíts föl bennünket Uram, a Veled való találkozásra.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ **20/ 77-386-55; 30/ 849-8280**

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor

A kórházba került beteg gyógyulását várja. **„Beteg valaki köztetek? Hívassa el az egyház elöljáróit (papját), azok imádkozzanak fölötte, és kenjék meg őt olajjal az Úr nevében!”** (Jak 5,14) Ne hagyja utolsóinak a legértékesebbet!
Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!